

Jugar con fuego

Títol original: *Jouer avec le feu* (AKA: *The Quiet Son*) **Direcció i guió:** Delphine Coulin, Muriel Coulin (novel·la: Laurent Petitmangin) **País:** França **Durada:** 118 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Vincent Lindon, Benjamin Voisin, Stefan Crepon... **Música:** Pawel Mykietyń **Fotografia:** Frédéric Noirhomme **Distribuïdora:** Flamingo Films **Estrena a Espanya:** 10/10/2025

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

El Pierre, un treballador ferroviari de cinquanta anys, cria sol els seus dos fills. Tots tres estan molt units. Quan el Louis, el més jove, deixa casa seva per estudiar a la Sorbona de París, el Fus, el gran i amb pitjors resultats en els estudis, es torna cada vegada més reservat. Fascinat per la violència, es relaciona amb grups d'extrema dreta, l'antítesi dels valors del seu pare. Aviat passa una tragèdia... (Flamingo Films)

CRÍTICA

04/09/2024 - VENÈCIA 2024: *Delphine i Muriel Coulin fan una extraordinària pel·lícula sobre la commoció del cercle perfecte d'una família de tres quan un dels membres se'n va cap a l'extrema dreta*

"Llibertat per a qui? Igualtat per a qui? Fraternitat per a qui?". No és només el lema de la República Francesa el que qüestiona un jove que acaba d'adoptar el llenguatge de l'extrema dreta, sinó tot l'equilibri d'una petita i unida família composta per un pare i dos germans, que veiem enfonsar-se lentament en la brillant pel·lícula *Jouer avec le feu*, de **Delphine i Muriel Coulin**, presentada en la competició del 81è **Festival de Venècia**.

Abordant un tema candent (l'adoctrinament per part de grups d'ultres de futbol i la contaminació de les ments amb idees nauseabundes) des d'un angle íntim, les dues cineastes (que van adaptar la novel·la *Lo que falta de noche*, de **Laurent Petitmangin**) treballen amb gran sensibilitat en reubicar el nucli fosc de la qüestió (una generació jove que se sent oblidada per la política i sucumbeix als cants de sirena del populisme) en un context molt més individualitzat i fascinant: Com reaccionem quan descobrim amb gran sorpresa i disgust que el nostre fill o germà, a qui estimem, ha caigut en el que considerem el costat fosc?

"Un d'ells s'assemblava al teu fill". Per al treballador ferroviari Pierre (**Vincent Lindon**), un expert mecànic de catenàries, és un xoc sentir que han reconegut el seu fill gran, el Fus (**Benjamin Voisin**), entre un grup de feixistes que es dediquen a causar problemes mentre enganxen cartells per la ciutat. Durant anys, des de la mort de la seva dona, el Pierre ha viscut en perfecta harmonia amb el Fus, un jove de 21 anys, esportista i de caràcter amable, i amb el seu germà Louis (**Stefan Crepon**), un estudiant de 19 anys molt més introvertit però afable. Al centre d'aquesta llar regnen el bon humor, la complicitat, l'amor compartit pel futbol i la confiança. No obstant això, la infància s'esvaeix de sobte i la tensió augmenta gradualment a mesura que descobrim la implicació del Fus en alguns actes duts a terme pels seus companys *skinheads*... En quin moment els errors d'un fill es tornen massa greus com per poder perdonar-los?

"No et molesta que el teu germà estigui implicat en tot això? Ho sabies?" - "Ja ho superarà" - "Em preocupa", "No vol saber-ho. Vol viure la seva vida? Que ho faci, allà ell", "Vull que torni a ser qui era". El sobri guió de les germanes Coulin descriu les diferents etapes de l'evolució psicològica de la relació entre el pare i els germans amb una precisió formidable; una precisió que s'inscriu amb mestratge en una descripció extremadament realista de la seva vida quotidiana. La pel·lícula és una anàlisi absorbent i meticulosa que evoca el passat i els dilemes del present d'una forma impactant, on els sentiments de tendresa i la lleialtat xoquen amb una profunda i creixent sensació d'incomprensió. Inherents a l'amor paternal i fraternal, aquestes contradiccions, transmeses a la perfecció pels tres actors principals i realçades per una posada en escena igualment immaculada, ressonen amb força i gran humanitat —sota el vel de senzillesa controlada de la pel·lícula— en aquests temps de confusió i perill ideològic.

Fabien Lemercier - cineuropa.org